

Ya Rahmetenlil Alemin Hoş Geldin

– kul mehmet · 07 Ekim 2022

Hoş Geldin Nurunla kokunla Ya Rahmetenlil Âlemin Hoş Geldin.

Hamd Âlemlerin Rabbine C.C. Binlerce selatu selam Âlemlere Rahmet Gül kokulu Resulüne S.A.V'me ehli beytine Ashabına ve yolunda gidenlere olsun.

Âlemleri yaratan, mutlak güç kudret sahibi merhameti lütfu keremi ihsanı... Sonsuz Rabbime aitti. Yarattığı kulunu hiçbir zaman yalnız bırakmayan Rahmeti ile saran kuşatandı. Yarattığı kuluna seçmekte özgür bırakmış ona yaşaması için bir ömür vermişti. Verdiği bu ömre hiçbir insanın müdahale etmesini istemez iken, mutluluğuna gölge dahi edilmesini istemez iken, seçimlerine dair kesinlikle zorla müdahale edilemez diyerek yaratan ve dünyaya imtihan için gönderendi. Hatta akarsa göz yaşlarını ipek yumuşak bir mendil ile silinmesini isteyen yüceler yücesi Rabbimizdi. İnsan hayatı kutsaldır dokunulamaz ve bu hayatı mutluluk ve refah üzerine kurulması için akıl imkan veren de Rabbimdi. İnsanın gönlü Rabbim için bir nazargahı ve çok kıymetliydi, günde defalarca ziyaret ettiği bir yer iken bu kadar kutsal iken, kendini bilmez, Rabbini bilmez dünyanın çıkarı için insanlığını şerefini satanların, ölümden sonraki hayatı hiç sayarak, Rabbim hesap vereceksin derken o bunu es geçerek, Rabbine savaş açan kulların gönlün değerini bilmeyerek ezmesini karartmasını hiçe saymasını, elbette ki hoş karşılamayarak, kuluna her zaman yardım edendi.

Umudu karartmak insana yakışmazdı ve karatamazdı buna gücü yetmezdi, belki bir ara yeltenerek bunun için zulüm etse de asla buna gücü yetmez ve vakti geldiğinde, ecel ile boynu vurularak aşağılık sıfatıyla cehennemim dibini boylayarak "Eyvah ben ne yaptım" diyerek, feryat fıgan içinde geberendi. İnsanlığın bunca zulümle karşı karşıya kaldığı trajediden elbette haberdardı Rabbim, kalpte gizli geçen en karanlık sokaktaki kötü niyeti bilen Rabbim, kulunu imtihanla bakalım ne yapıyor nasıl yaşıyor, insana dair ne umutları var veya yok diyerek izlemekte ve yarın mahşer günü hesap gününde özgür iradesiyle, yaptıklarından hesap sormak için ona mühlet verendir. Öylesine ki tek bir kulunun acı çekmesini istemeyerek gönülde merhamet deryasını donatanda Rabbimdi.

Vakit geldi insan azdıkça azdı, saltanat hayat benim, benim istediğim gibi insan yaşar diyerek Rabbine yine savaş açtı. İnsan bir ağaç değildi kurutulamazdı soldurtulamazdı, gönüller çöl değildi çöle dönemezdi, kız çocukları diri diri gömülemezdi, ben diye, sen diye insan sınıflara ayrılamazdı. Kendi karanlığına küfredenler, karanlığa bir mum dikenlerin mumunu söndürerek hayatını işkencelerle doldurarak onu hiç sayarak eziyet etmesine elbette ki Rabbim izin vermezdi, her şeyin bir vakti vardı ve o vakitte gelmişti.

Rebiyülevvel ayının on ikinci gecesi, insanlık beklemekte kurtuluşunu, Dualarla feryat eden insanlığın

bunca zulme dur diyecek karanlığı delerek aydınlık edecek nuru beklemektedir. Derdine dermanı salacak olan Rabbinden, dermanı beklemekteydiler. Bilenler gelecek olan nuru rahmeti biliyordu, Rablerin de umutları hiç bitmemişti hep tazeydi. Umutları hiç sayılsa da insan olarak küçük sayılsalar da fakirliklerinden dolayı, Rabbim fazla kazançla onların hakkını da o kendini bilmez zenginlerin kazancına katarak vermiş verip vermediğini imtihanla görmek istene Âlemlerin Rabbi kullarını karanlıkta bırakmazdı ve bırakmadı da binlerce kez şükürler olsun. Melekler, Rabbim dert ne çokmuş diye söylemeseler de Rabbim dayananla dayanmayan zulüm edeni seçiyordu cennetine, biliyordu vaktinin gelmesi anında her şeye son verecekti. İnsanın hayaline düşen bir mutluluğu çok görenlerin dünyasının kararacağı vakit gelmişti işte. Coğrafya ölenlerin feryadı ile zulmün sarhoş naralarıyla çalkalanırken, gök kubbe üzerlerine çökmeden Rabbim Âlemlere Rahmet Gül kokulu Nebisini gönderdi bu gece. Yıkıldı saraylar, söndü sönmeyecek dedikleri ateş, artık zulmün üzerine ateşi sönecek diyerek su söküldü suyu döktü Rabbim Rahmetiyle göndereceği nurdan nurlu gül kokulu Nebisi ile. Artık gece daha nurlu, gündüz güneşin ışığı aydınlığı daha aydınlıktı gönüllerde. Hoş geldin ey kutlu Nebi, Âlemlere Rahmet gül kokulu Peygamberim S.A.V.. İnsanlık huzura saadete erdi, insanlık, insanlık nedir öğrendi, huzur için insanın hayatı için kulun koşması gerektiğini sana bildiren Rabbimden ayetleri nur nur aldın bize söyledin, gönüllerimizi dünyamızı aydınlattın nurunla o nurlarla, hoş geldin... Bize kılavuz oldun hala kılavuzsun, hala Ebu cehiller varken hala yolunda gidenler var ve onların saltanatını yıkmak için yola çıkmış yoluna devam ediyor.

Kör olana güneşin sıcaklığı anlatılır lakin gönül gözü, kulağı mühürlenmiş olana hiçbir şeyi anlatmayız sende anlatamadin, kendi çöplüklerinde viran kalarak cehennemi boyladılar. Gönünde hak aşkı senin aşkın olmayan ölümden korkarmış ondandır zalimlikleri tıpkı şeytan gibi... İşte çoğu zaman tarifi mümkün olmayan hak ve seni sevmek bu tutkuyu bağlanmayı anlamayanların anlayamadığıydı aşk, gerekirse ölmekti, ölmek yeniden sonsuz âlemde dirilmektir. Rahmanla seninle olmaktı bir cennetti orası nasıl sevilmez hak ve sen ya Rahmetenlil âlemin. Bin canımız feda olsun Rabbimle senin yolunda. Biz ölene değil ölümsüz Rabbimize ve onun habibine sevdalıyız bu sevdayı hiç kimse gönülde silemez silmesi de mümkün değildir. Hoş geldin ya Rahmetenlil âlemin S.A.V. dünyamıza hoş geldin, onur şeref insanlık kattın huzur mutluluk nedir gösterdin, ahirette şefaatine ererek komşu olmayı Rabbim bizlere nasip etsin inşallah, âmin.

Mehmet Aluç